

leda sig. Ordet »hårdan k-mer af »hård». — Syn. Derivera sig, Härleda sig, Härstamma. — 8) (om tid) Tillkomma, nalkas, stunda. Den dag, som k-mer. — 9) *K. att*, med efterföljande verb i infinitiv, betyder: a) Komma, infinna sig i viss afsigt, t. ex.: *Jag k-mer att underrätta er om . . .* — b) Tillfälligtvis göra något, råka. *Han kom att gå förbi.* — c) Skola. *Han kommer att segla härifrån till N. Rooken k-mer att sitta väl. Han k-mer att predika nästa söndag. Det k-mer han att ångra. Han kommer att betala laget.* — d) Uttrycker orsak, anledning. *Huru k-mer ni att befalla här? Deraf har det ordet k-mit att betyda . . .* — 10) *K. nyttjas för öfrigt i en mängd ordställningar och talesätt, som antingen icke eller blott figurligen kunna föras under någon af förestående bemärkelser. Sjukdom, som k-mer och går, periodisk sjukdom. Kom inte och gör om det, gör ej om det en gång till. Härnäst han k-mer och gör så, härnäst han så gör. K. hvem som k. vill, det må komma hvem som helst. Det var dit jag ville k., det var dit jag slytade, dit jag ville föra saken, talet. K. af tonen, afvika från rätta tonen. — K. åf sig, råka i söfall; (i tal) stanna i sitt tal, utan att veta, hvad man skall säga, antingen af glömska, förlägenhet eller brist på ämnen; förlora fatningen. — K. ån, komma, t. ex.: *Låt dem k. an; vi frukta dem icke. Kom an, så skall jag tukta dig. K. illa der-an, råka illa ut. — K. an på: a) Bero af, på. Det k-mer an på domaren. Jag låter det k. an på honom. Låta k. an på lyckan. Det k-mer derpå an, det beror af omständigheterna, af en händelse, tillfällighet; är tvifvelaktigt, ovisst. Låta k. an på ett försök, låta bero af ett f. Låta k. derpå an, våga derpå löst, våga försöket. — b) Vara fråga om, gälla. När det k-mer an på tacksamhet. Det k-mer blott an på några styfver. Om det k-mer derpå ån, så är jag färdig, om det gäller, så . . . Det k-mer derpå ån, om han vill, det är frågan, om han vill; äfv. det beror på, om &c. Derpå k-mer det ån, derom är frågan. — K. bort, se Bortkomma. — K. efter någon i en syssla, efterträda honom. — K. efter, hafva ledsamma följder, t. ex.: *Sådana nöjen k. efter. Det k-mer efter som Arbogaölet. — K. emellan, fört, se Mellankomma, Fortkomma. — K. fram, födas, t. ex.: *Fostret har k-mit dödt fram. K. fram i världen, göra lycka. K. fram med: framtaga, framföra; äfv. framställa, yttra, omtala, t. ex.: *Han tordes ej k. fram med papperet, som han hade i fctan. Hur vägar ni k. fram med en så oförskämd begäran? — K. för någon, blifva för honom bekant, t. ex.: *Om det k-mer för hans hustru. Saken kom för domaren, blef instämd till domstol. — K. för någon, falla en i tankarna, i sinnet, t. ex.: *Det kom för honom, att han skulle resa bort. — K. före, se Förekomma, v. n. — K. i, försättas i ett visst tillstånd, t. ex.: *K. i rörelse. K. i en obehaglig ställning, en svår belägenhet, ett kinkigt läge. K. i strid, tvist, träta. K. i raseri, i onåd, i anseende, i fara, i frestelse. K. i slägtskap med någon. Ett ben har k-mit i halsen på mig, fastnat i halsen. Egendomen har nu k-mit i andra händer, fått annan ägare. — K. ifrån, slippa ifrån, blifva befriad ifrån, t. ex.: *Det är icke så lätt att k. ifrån honom, när man räkar honom. Han k-mer icke så lätt ifrån den saken. Han kom temligen lyckligt ifrån sa-*********

ken. *K. ifrån hvarandra, blifva qvitt, t. ex.: *Af brist på skiljemynt kunde de ej k. ifrån hvarandra, ej uppgåra likvid med hvarandra. K. ifrån sina fördommar, blifva dem qvitt. Jag kan icke k. ifrån den boken, ej låta bli att läsa den. Jag kan ej k. ifrån den tanken, den föreställningen, ej öfvergifva den. — (Fam.) *K. igen, göra om en sak, upprepa, t. ex.: *Kom inte igen med ett sådant spratt; han k-mer alltid igen med ett och samma. — (Fam.) *K. ihóp, ell. k. sig ihóp, råka i strid, i tvist, i träta. K. sig ihóp att träta, att slåss. — K. i'n, se Inkomma. (Fam.) *K. in i en sak, blifva dermed väl bekant, förtrogen. K. sig in med någon, ställa sig in hos honom. (I spel) *K. i'n, taga ett stick, så att man får utslaget, t. ex.: *Han kom in för ässet. — (Fam.) *K. med, framställa, yttra, t. ex.: *Kom nu inte med några flera förslag. Ha att k. med, vara väl försedd; äfv. hafva att leva af, vara förmögen. — K. med, blifva inblandad, invecklad, t. ex.: *Han råkade att k. med i ett slagsmål. — K. på, träffa på, råka på, erinra sig, finna, t. ex.: *Jag k-mer ej på namnet, på tonen. Huru kom han på den tanken, den idéen, det ämnet? Det k-mer på mig, det drabbar mig. K. på balans, råka på b. K. på fall, komma derhän att falla (både egentl. o. fig.). K. på tal, förekomma i samtal. K. på, betyder äfv.: belöpa sig, t. ex.: *Huru mycket k-mer på hvar?; äfv. kosta, t. ex.: *Det huset k-mer mig på 10,000 r:dr. — Det k-mer på ett ut, det är enahanda, sak samma, likgiltigt. — K. på (absolut), komma upp på något. K. på (aktivt) anfalla, angripa; äfv. öfverraska, ertappa; äfv. beträda; t. ex.: a) *När febern k-mer på honom; b) Jag kom på honom, just som han höll på att bryta sig in; c) Jag har k-mit på honom med ett svårt fel; k. på någon med osanning. — K. sams, se Sams. — K. till, träffa; äfv. skrida till; äfv. få, bekomma, t. ex.: a) *Turen k-mer till mig i morgon; b) K. till ämnet; c) K. till helсан, till krafter. K. till sitt igen. K. någon till hjälp, till undsättning, hjälpa, undsätta någon. K. till nytta, till gagn, lända till, &c. Hårtill k-mer, att . . . , lägg hårtill, att . . . , förutom detta . . . K. till att, se K. att (bem. 3, b, c, d). När det k-mer dertill, när den tiden kommer, när det skall ske, göras. — K. till, se Tillkomma. Det k-mer honom till, det är hans skyldighet. K. till, äfv. ske, hända, tilldraga sig, tillbära; tillgå; förhålla sig, vara orsaken, t. ex.: *Huru kom det till? Jag vet ej, huru det k-mer till, men jag tycker, att . . . Huru k-mer det till, att ni är ond på mig? — K. till sig, sansa sig. — K. tillbaka till ett ämne, återvända dertill. — K. undan, se Undkomma. — K. under, underkastas, t. ex.: *K. under förmynderskap, under ens väld. K. under öfverläggning, göras till ämne derför. — K. under (absolut), komma under någon eller något; äfv. duka under. — K. upp, se Uppkomma. K. upp i världen, (fam.) k. sig upp, hafva framgång i världen, göra lycka, förvärfva ära och anseende. K. upp emot, se Gå upp emot. K. upp med, bringa å bane, föreslå, uppfinna, införa. K. upp ur en sjukdom, åter tillfriskna. — K. ut, se Utkomma. K. ut med, stå ut med; kunna betala, utföra, verkställa, handtera, gå i land med, t. ex.: *Han k-mer ej ut med arrendet; det arbetet k-mer han lätt ut med; det är lätt, svårt att k. ut med. Han k-mer ej ut med den summan, den räcker ej*******************